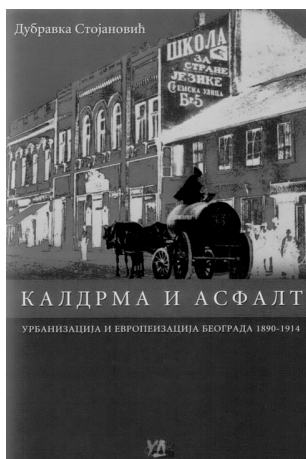

Ново у Удружењу за друштвену историју

Дубравка Стојановић, *Калдрма и асфалт. Урбанизација и европеизација Београда 1890–1914*, Београд 2008.

У књизи се, на примеру урбанизације Београда, истражују разлози кашњења развоја друштва у Србији и улога власти у томе. Као један од кључних проблема идентификована је спорост и неефикасност управљања. Иако су власти у Србији током два века биле веома различите, ипак су се показале као препрека развоју друштва. Кључни проблем недовршене модернизације био је у томе што је она само у ретким тренуцима новије историје била део плана, осмишљене државне политике и увида у целину. Непрекидно се репродуковала нека врста анархичног поретка, који је сваки систем а priori доводио у питање и кристалисао се као отпор према политичким и друштвеним променама. У овој књизи он је идентификован као отпор према модернизацији и европеизацији, чији основ чине успостављање и постављање јасних правила игре. Српско друштво, његов културни модел и његова политичка култура нису прошли драматичну транзицију коју је европским друштвима донео 20. век. Разлог томе је што модернизација и трансформација друштва нису биле у интересу елита које су, с обзиром на слабости друштва, једине те процесе могле покренути. Као прва независна држава на Балкану Србија је имала шансу да постане мотор региона. Она то није постала јер је њен развој био, а и данас је, жртва „савеза елита“ које су у развоју Србије виделе опасност за себе.